

ดีบี นพสแควร์ เหลี่ยมแคบ ยิ่งเปิดกว้าง

DB NopSquare เป็นฟอนท์อนุรักษ์แบบตัวอักษรยุค 'มานพ 1' อักษรทรงเหลี่ยมแคบสำเร็จรูป พร้อมใช้ตัวแรกของไทย

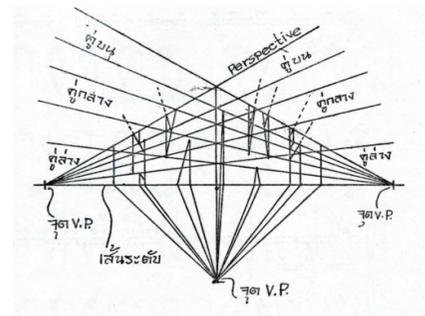
Letterforms that are square in shape are among the easiest to draw; glyphs can be constructed using simple drawing tools and no sophisticated drafting skills are required. To provide a look of solidity suited for display type, the glyph stems are rendered somewhat thicker than horizontals and diagonals. A well-known classic among the squarish fonts of yesteryear was the Manop1 font, a dry-transfer type designed by Manop Srisomporn.

With the advent of PostScript fonts, the popularity of Manop1 faded away, it being supplanted by DB SiamSquare, although some odd occurrences of the old face can still be found on old package labels or dusty shop facades. Despite its less sophisticated letterforms DB SiamSquare managed to thrive up to today due to its ability to convey strength and vitality on signboard and poster headlines.

DB NopSquare is created as a derivative of Manop1 on the Unicode platform. In reverence to this classic face, tweaking of its original letterforms is kept to a minimum. For example, the corner of **Π** is beveled off to **Π** to prevent confusion with **Π**. A new Latin character set is provided. Bold and Light are added to its Regular to make up three weights, each with its own Italic, or a total of six styles. With such enhanced versatility, the new DB NopSquare stands a good chance of winning back many users from its rival DB SiamSquare.

อักษรประดิษฐ์ทรงเหลี่ยมมีมาช้านานแล้ว เพราะทำขึ้นง่าย โดยเฉพาะที่เหลี่ยมจัดไม่มีการกลมมุมให้มันนั้น แค่มิ่ไม้ฉากปากกาลงหมึกใครก็ทำได้. ในหนังสือสอนประดิษฐ์อักษรไทยยุคเก่าจึงมักใช้แบบอักษรตัวเหลี่ยมเป็นพื้นฐานฝึกเขียนกลุ่มอักษรที่มีจุดรวมสายตา (อย่างที่นิยมเขียนเป็นชื่อหนังสือบนโปสเตอร์สมัยก่อน.)

เพราะอักษรไทยมีรายละเอียดค่อนข้างมาก เพื่อให้ได้ตัวพาดหัวที่หนา เตอะตา และอ่านง่าย ตัวเหลี่ยมประดิษฐ์ของไทยโดยทั่วไปจึงนิยมให้รายละเอียดต่างๆ (ไม่ว่าจะเป็นขีดหัวแนวอน หรือเส้นหยัก เส้นทะแยง ขมวดม้วน ฯลฯ) เป็นเส้นบาง แล้วเน้นหนาเฉพาะเส้นแนวตั้งแทน.

แบบอักษร 'เทพา' จากหนังสืออักษรประดิษฐ์เก่า แสดงการเขียนอักษรเหลี่ยม โดยใช้ Vanishing Point 3 จุด

ปกพ็อกเก็ตบุ๊คที่ วันท์ เสียวาริน ออกแบบเอง ตัวอักษรได้เค้าโครงมาจากโปสเตอร์หนังยุคเก่า ช่วยทำงาน 'สร้างย้อนยุค' ขึ้นนั่งลงตัวมาก

โปสเตอร์หนังไทย 'ปราสาททราย' ใช้ตัวเหลี่ยมประดิษฐ์เป็นชื่อหนัง (ภาพจากหนังสือ 'ร้อยปีหนังไทย' รวบรวมโดย โดม สุขวงศ์ และ สวัสดิ์ สุวรรณเป็ักษ์)

วิธีสังเกตความแตกต่างระหว่างแบบอักษรทรงเหลี่ยมจากอดีตถึงปัจจุบัน ดูได้กว้างๆ เช่น มุมด้านนอกเป็นฉากคมหรือลบเหลี่ยม, เส้นขมวดม้วนของ น (ม) เฉียงขึ้น (ลง) หรือเป็นเส้นแนวอนเชื่อมเส้นหน้าหลัง, เส้นหยักกลาง ผ (ฝ, พ, ฟ, พ) และเส้นทะแยงท (ท, ท) ยังคงเฉียงหรือเปลี่ยนเป็นหักฉาก, มีการละหัวที่พอจะได้บางตัวโดยอ่านไม่สับสน เช่น บ, น, ม หรือเปล่า, หัวและคอของตัว ด (ต, ตม) ยังเต็มอยู่ครบหรือตัดทอนไปแล้ว เป็นต้น.

การละตัดทอนนั้นเพิ่งได้รับความนิยมราวทศวรรษ 2510 ที่กระแสสังคมไทยเราอยากทันสมัยอย่างฝรั่ง. การเกิดขึ้นของแผ่นอักษรชุดกลางทศวรรษนี้ช่วยทำให้ตัวพาดหัวของไทยมีทางเลือกเปิดกว้างมากขึ้น. นักออกแบบที่ไม่สามารถประดิษฐ์ตัวดีสเพลย์ใช้เองได้ สามารถพึ่งพาซื้อแผ่นอักษรสำเร็จรูปมาใช้เท่านี้งานก็หุแล้ว (ดีกว่าดันทุรังทำเองในสิ่งที่ไม่ใช่ทางถนัด).

ตัวเหลี่ยมแคบ 'มานพ 1' ได้ถือกำเนิดขึ้นในยุคต้นๆ ของแผ่นอักษรชุดไทย เป็นฝีมือของ อาจารย์มานพ ศรีสมพร ผู้มีผลงานที่ถูกผลิตเป็นอักษรชุดมากชุดที่สุดในเมืองไทย. ในจำนวนนี้มีบางแบบได้รับการอนุรักษ์เป็นฟอนท์ดิจิทัลนิยมใช้กันจนถึงปัจจุบัน ทว่ายังมีอีกหลายแบบ ซึ่งรวมมานพ 1 ด้วย ที่ยังไม่เคยมีใครทำเป็นตัวเรียงพิมพ์ด้วยแสง (ที่นิยมเรียกว่าตัวคอมพิวเตอร์) หรือฟอนท์ดิจิทัลมาก่อนเลย!

ทำไม มานพ 1 จึงถูกละเลยไปร่วม 25 ปี? คำตอบที่สมเหตุสมผลน่าจะมีอยู่ 2 ประการ. ประการแรกจากการสอบถาม อ.มานพ พบว่าทาง EAC ไม่ได้ว่าจ้างให้ อ.มานพ ทำ มานพ 1 เป็น PostScript อาจเป็นเหตุผลทางการตลาดที่คาดเดาว่าไม่น่าจะเป็นที่นิยมเนื่องจากแบบมันดูง่ายธรรมดาเกินไปก็เป็นได้. ประการที่ 2 การเกิดขึ้นของ DB SiamSquare ฟอนท์ทรงเหลี่ยมจัดคล้ายๆ กันได้สนองอุปสงค์ไปก่อนแล้ว. อันที่จริง DB SiamSquare ไม่ได้ใช้ทักษะขั้นสูงใดๆ

